

varande fallet förklarats hafva mött redan mot erhållande af lysning, en förberedande åtgärd af rent borgerlig betydelse.

På de grunder, utskottet sålunda anført, får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 15 februari 1887.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

N:o 9.

Ank. till Riksd. kansli den 15 febr. 1887, kl. 12 midd.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om ändrad lagstiftning i fråga om borgen.

Från Andra Kammaren har lagutskottet fått emottaga en inom nämnda kammare af herrar *O. W. Redelius* och *J. Petersson* i Boestad afgifven motion (n:o 40), så lydande:

»Ingen lärer vara okunnig om de förderfliga följderna af nu rådande borgenssystem. Alla veta vi, huru personer, i följd af ingången borgen för annans gäld, nödgats offra all sin egendom eller tillgångar, hvaraf deras och deras familjers ekonomiska välfärd och framtida bergning bero; och huru personer genom den lätthet, hvarmed lån kunna göras, om man blott lyckas erhålla några hederliga och medgörliga vänners och grannars namnteckning

å ett papper, förledas att kasta sig in i ovissa och tvifvelaktiga spekulationer eller att föra ett öfverdådigt lefnadssätt på andras penningar, samt huru långifvaren ändå alltid är oviss om att till fullo återfå de medel, han försträckt. — Under sådana förhållanden kan skäligen sättas i fråga, om ej sjelfva lagstiftningen angående borgen är ohelsosam och följaktligen borde förändras till ett bättre. Såsom exempel tillåta vi oss i förbigående antyda, att, om 9 § 10 kap. handelsbalken helt och hållet upphäfdes och en ny § i dess ställe antoges af följande lydelse: *Går någon i borgen för annans gäld till sammanlagdt högre belopp, än löftesmans tillgångar medgifva, vare han förfallen till ansvar såsom oredlig borgenär*, och om 11 § samma kapitel finge följande förändrade lydelse: *Hafva två eller flere i borgen gått, svare hvar för sin del*, vore derigenom mycket vunnet till inskränkning af borgensrättigheten och borgensskyldigheten med dess olyckliga följder. — Men ej nog härmed. Såsom önskemål föresväfvar oss upphörande af all borgen för annans gäld; hvadan alla bestämmelser derom borde utgå ur vår lagstiftning. Lånesäkerheten borde i stället grundas på pant och hypotek eller hvars och ens egen kredit. — Men då emot hvarje som helst förslag i sådan rigtning utan tvifvel möta betydande svårigheter, och då det dessutom är vida lättare att känna ett ondt än råda bot derför, skola vi ej tillåta oss framkomma med några bestämda lagförslag i ämnet, men åtnöja oss med att väcka uppmärksamheten härpå och gifva anledning till diskussion härom till frågans framtida lösning. Men så mycket torde dock redan nu få anses tillåtligt att anhålla om utredning af denna viktiga fråga. Vördsammast hemställa vi alltså, att Riksdagen, derest syftet af denna motion gillas, ville besluta en skrifvelse till Kongl. Maj:t af innehåll, att Kongl. Maj:t täcktes låta omarbete alla lagstadganden om borgen och efter frågans utredning framlägga förslag till ny lagstiftning i ämnet.»

Under nu rådande tryckta förhållanden inom näringslifvet har det nog ofta inträffat, att ett alltför uppdrifvet anlåtande af krediten framkallat ett till sina verkningar förderfligt system af ömsesidiga borgensförbindelser. Men då borgensinstitutet i de former, hvarunder det nu i vår rätt förekommer, äfven visat sig vara ett verksamt och godt hjälpmedel för ett normalt ekonomiskt lif, och då kreditlagstiftningen, äfven om nämnda institut helt och hållet afskaffades eller till sin verkan inskränktes, erbjuder mångfaldiga utvägar att med ringa omgång åstadkomma en rättsverkan af ungefär

samma art som borgen, hvilka utvägar stundom torde vara af vida farligare beskaffenhet än denna, får utskottet hemställa,

att motionen icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 15 februari 1887.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Reservation

af herr *G. H. Stråle* mot den af utskottet använda motivering.

N:o 10.

Ank. till Riksd. kansli den 15 febr. 1887, kl. 12 midd.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckta motioner om ändringar i strafflagen den 16 februari 1864.

Till lagutskottets handläggning har Andra Kammaren hänvisat tre särskilda inom nämnda kammare väckta motioner, i hvilka föreslås ändringar i strafflagen den 16 februari 1864. Dessa motioner hafva afgifvits

1:o) af herr *A. Törngren* (n:o 59), hvilken på anförda skäl föreslår, att Riksdagen för sin del beslutar, att straffbestämmelsen »förlust af medborgerligt förtroende utöfver strafftiden» ur strafflagens paragrafer utgår;

2:o) af herr *P. Zimdahl* (n:o 80), som, med framhållande hufvudsakligen af det djurplågeri, som ofta förekommer vid nedslagtning af husdjur, hemställer, att Riksdagen måtte besluta aflåtande af en skrifvelse till